

GEMEENTE HILVERSUM
POSTBUS 9900
1201 GM HILVERSUM

Adviesraad Sociaal Domein
cc gemeenteraad

BEZOEKADRES:
RAADHUIS
DUDOKPARK 1
TELEFOONNUMMER: 14 035
WWW.HILVERSUM.NL

DATUM 30 april 2020
AKNUMMER 606063
BEHANDELD DOOR R.J.G. Schouenberg
TELEFOON (035) 629 2635
BIJLAGEN -
BETREFT bestuurlijke reactie op advies van de Adviesraad Sociaal Domein betreffende de
Beleidsregels maatschappelijke ondersteuning Hilversum 2020

Geachte leden van de Adviesraad Sociaal Domein,

Op dinsdag 17 maart 2020 ontvingen wij uw advies over de Beleidsregels maatschappelijke ondersteuning Hilversum 2020. Wij zijn u erkentelijk voor uw inzet en de zorgvuldigheid die is betracht bij de totstandkoming van het advies. U adviseert positief op de beleidsregels met de kanttekening dat er bij de versie van 18 februari 2020 zowel tekstuele als enkele inhoudelijk aanpassingen worden voorgesteld. Uw advies hebben wij betrokken in de besluitvorming. In onderstaande reactie treft u aan op welke wijze dit is gebeurd. Hierbij is de volgorde in uw advies overgenomen.

Reactie algemeen

Leesbaarheid

Het college onderschrijft het belang van een goede leesbaarheid van de beleidsregels voor de inwoners. Er is eerder gesproken met de Adviesraad over het gebruik van het woord cliënt in de beleidsregels. Dit sluit aan bij de schrijfwijze in de Wet maatschappelijke ondersteuning 2016 en de Verordening maatschappelijke ondersteuning Hilversum 2018. Uw advies om in de tekst te spreken over inwoners neemt het college echter over. De tekst van de beleidsregels is conform aangepast.

Verhouding Beleidsregels, Verordening en Wet maatschappelijke ondersteuning 2015

Een verordening is een algemeen verbindend voorschrift. Een gemeentelijke verordening is een wetgevende regeling op gemeentelijk niveau en wordt in de regel vastgesteld door de gemeenteraad (artikel 147 lid 1 Gemeentewet). In de artikelen 2.1.3, 2.1.4 en 2.1.4a van de wet is opgenomen hetgeen bij verordening moet worden geregeld. De raad heeft daarbij een behoorlijke mate van vrijheid voor zover inhoud van de verordening maar geen onderwerpen bevat die al bij wet zijn geregeld en niet indruist tegen hetgeen bij wet is geregeld. De wet is immers voorliggend. Gesteld kan daarom worden dat de verordening aanvullend is op de wet. De wet en de verordening vormen tezamen het wettelijke kader. De beleidsregels zijn vervolgens een nadere uitwerking van de uitvoering van dit wettelijke kader. Het college ziet geen aanleiding om de inleidende tekst van de beleidsregels aan te passen.

Gebruik van voetnoten

De adviesraad geeft aan dat het gebruik van (veel) voetnoten de leesbaarheid niet ten goede komt. Mede gelet op de doelstelling van de beleidsregels om de inwoners goed te informeren over de uitvoering van de maatschappelijke ondersteuning in de gemeente Hilversum, is dit uiteraard niet de bedoeling. De redactie van de beleidsregels is daarom aangepast. De tekst bevat nog enkele verwijzingen naar uitspraken en wetgeving die aan het eind nader zijn uitgewerkt.

Verwijdering lijsten uit Hoofdstuk 7 van de beleidsregels inzake maatwerkvoorzieningen

De ondersteuningsbehoefte van de inwoner is het vertrekpunt in het onderzoek naar de melding WMO. De oplossing voor het opheffen van de beperkingen van de inwoner met betrekking tot diens zelfredzaamheid en/of deelname aan het maatschappelijk verkeer moet voldoende adequaat zijn. Waar nodig kan vanuit de WMO een maatwerkvoorziening worden getroffen. In hoofdstuk 7 van de beleidsregels zijn de meest voorkomende maatwerkvoorzieningen opgenomen. Door nader te concretiseren op welke wijze de toetsing van meldingen inzake maatwerkvoorzieningen plaatsvindt en daarbij ook gebruik te maken van lijsten met voorbeelden, worden naar het oordeel van het college de eenduidigheid en de begrijpelijkheid van besluiten, alsmede de transparantie van het beleid bevorderd. Met de beleidsregels wordt niet beoogd alle casuïstiek te ondervangen. Het college ziet daarom geen aanleiding om de opzet van hoofdstuk 7 aan te passen.

Reactie per onderdeel

Pag.	Onderdeel	Advies	Reactie college
2	§ 1.1	☐ Omdat het de bedoeling is de zelfredzaamheid te vergroten van een inwoner, kan hier beter staan : “...de inwoner met de aanbieder samen...”.	Akkoord, tekst conform advies.
2	§ 2.2.1	Bij <i>Zelf oplossen</i> staat: “Daarvoor kijkt de medewerker van het Sociaal Plein naar...”. Het gaat hier om eigen kracht en het versterken van zelfredzaamheid. Dan moet je daar dus meteen mee beginnen. Is ook conform Verordening Wmo 2018 art 4.1. ☐ Hier toevoegen: “...samen met de inwoner met de ondersteuningsvraag...”. Bij <i>Gebruikelijke hulp</i> wordt gesproken over het hanteren van de richtlijnen van het CIZ door de medewerker van het Sociaal Plein. ☐ Wanneer u het lijstje met die richtlijnen toevoegt, draagt dit bij aan “Dit moet zowel de voorspelbaarheid van gemeentelijk handelen als de motivering van besluiten ten goede komen.”, zoals gesteld in Kader op blz 1 van de Beleidsregels.	Akkoord, tekst conform advies. Akkoord, tekst beleidsregels is aangevuld met algemene uitgangspunten inzake gebruikelijke hulp. Tekst luidt nu: <i>De medewerker van het Sociaal Plein hanteert de richtlijnen die eerder door het Centrum Indicatiestelling Zorg (CIZ) zijn vastgesteld bij de uitvoering van de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten (AWBZ). Deze wet is deels opgegaan in de Wmo 2015. Zo gelden de volgende uitgangspunten:</i> • <i>het hangt af van de sociale relatie welke hulp mensen elkaar moeten bieden. Hoe intiemer de relatie, des te meer hulp mensen elkaar horen te geven;</i> • <i>Bij de beoordeling van wat tot gebruikelijke hulp behoort wordt rekening gehouden met de duur en de intensiteit van de hulp;</i> • <i>Er wordt rekening gehouden met de belastbaarheid van de persoon die de hulp moet bieden;</i> • <i>Er wordt onderscheid gemaakt tussen algemene werkzaamheden en taken binnen een huishouden en persoonsgebonden hulp;</i>

		Bij <i>Sociale netwerk</i>: ☐ In de derde regel “omgeving” vervangen door “netwerk”. Er staat: “Standaard wordt in het onderzoek van de medewerker van het Sociaal Plein rekening gehouden met de belastbaarheid van de mantelzorger”. Het lijkt onmogelijk, dat de medewerker die belasting zo maar kan vaststellen; ook is mantelzorg nooit een verplichting. ☐ Veranderen in: “Standaard wordt in het onderzoek van de medewerker van het Sociaal Plein in overleg met de mantelzorger rekening gehouden met de belastbaarheid van de mantelzorger.” ☐ Toevoegen na laatste zin: “Mantelzorg is altijd vrijwillig en kan niet afgedwongen worden.”	• <i>Factoren als culturele afkomst, bestaande verdeling van taken of een hoge leeftijd van de partner tellen op zichzelf genomen niet mee voor weging wat in de gegeven omstandigheden als gebruikelijke hulp mag worden verondersteld.</i> Akkoord, tekst conform advies. Akkoord, tekst conform advies Akkoord, tekst conform advies
3	§ 2.2.3	In de laatste zin van de eerste alinea staat ‘juristentaal’: “...heeft te gelden...” ☐ Vervangen door: “...geldt...”.	Akkoord, tekst conform advies
3	§ 2.3.4	Als voorbeeld van algemene voorzieningen in Hilversum wordt genoemd: “begeleiding zonder indicatie door professional in de wijk (nader onderzoek naar ondersteuningsvraag van de inwoner en het daadwerkelijk bieden van de eerste ondersteuning);”. ☐ De ArSD denkt dat dit niet de bedoeling is van de Wmo 2015, waarin passende, goede ondersteuning wordt ingezet na een onderzoek, enz. Mogelijk kan de professional naar aanleiding van een vraag om hulp of advies de ondersteuningsvraag van de inwoner vaststellen en beoordelen of daarvoor een algemene voorziening of maatwerkvoorziening de oplossing is. Zelf ondersteuning gaan bieden komt in feite neer op een maatwerkvoorziening zonder dat daarvoor een onderzoek is gedaan en beschikking wordt afgegeven. Het blijft ook onduidelijk wat hier met ondersteuning wordt bedoeld en wat de criteria zijn.	Een algemene voorziening geldt als laagdrempelige toegang tot wmo ondersteuning voor elke inwoner. Het feit dat de ondersteuning zonder indicatie wordt gegeven, wil nog niet zeggen dat er geen sprake is van passende professionele ondersteuning. Het gaat bij de algemene voorziening begeleiding om de minder complexe hulpvragen waarbij gedurende langere tijd – variërend van enkele weken (frequent) tot maximaal een jaar (minder frequent) ondersteuning wordt geboden door een medewerker van Versa of MEE. Een algemene voorziening staat (aanvullende) ondersteuning op basis van een indicatie niet in de weg. De inwoner wordt ook op deze mogelijkheid gewezen. Het gaat uiteindelijk om een passende oplossing ter opheffing van de beperkingen die de inwoner ondervindt inzake zelfredzaamheid en participatie.
3	§ 3.2	Onder A wordt een opsomming gegeven van de fases van melding en onderzoek. In de Verordening staat bij art. 2.2. ook het persoonlijk plan genoemd. Dat is gelet op de fasering van melding en onderzoek en de voor het indienen van een persoonlijk plan beschikbare tijd belangrijke informatie voor de inwoner. ☐ Bij A 1 toevoegen: na melding ondersteuningsvraag: persoonlijk plan. Bij B staat: “De besluitvormingsfase heeft een maximale termijn van twee weken”. Maar niet duidelijk is wanneer die termijn gaat lopen.	§ 3.2 bevat een algemene opsomming van de fases van de procedure ter verkrijging van een maatwerkvoorziening overeenkomstig de volgorde in de Verordening. Deze fases worden vervolgens nader uitgewerkt in § 3.2.1 e.v. § 3.2.1 gaat over de melding. Daarin wordt het persoonlijk plan expliciet genoemd.

		☐ Zin aanvullen tot: “De besluitvormingsfase heeft een maximale termijn van twee weken na ontvangst van de aanvraag.”	Akkoord, tekst conform advies.
3	§ 3.2.1	☐ Hier mist het woord onafhankelijke. Zin wordt: “Informatie over gratis onafhankelijke inwonersondersteuning.”	Akkoord, tekst conform advies.
3	§ 3.2.2	☐ Hier mist de vertrouwenspersoon. Zin wordt: De inwoner kan zich tijdens de procedure laten bijstaan door iemand uit zijn eigen omgeving zoals bijvoorbeeld de vertrouwenspersoon van de inwoner, en/of een inwonerondersteuner.	Akkoord, tekst conform advies.
3/4	§ 3.2.3	Hier staat dat de inwoner een brief met ontvangstbevestiging van de melding krijgt waarin wordt aangegeven dat de inwoner een persoonlijk plan kan indienen. Dit moet volgens de Verordening art 2.3. binnen 7 dagen na indienen van de melding. Volgens de Wmo 2015 art 2.3.2.lid 2 moet op deze mogelijkheid worden gewezen voordat het onderzoek van start gaat. Het Persoonlijk plan wordt immers bij het onderzoek betrokken. ☐ De ArSD adviseert dat meteen bij het doen van een melding gewezen wordt op de mogelijkheid om vanaf dat moment binnen 7 dagen een persoonlijk plan in te dienen.. Zeker omdat je ervan uit kunt gaan dat de ontvangstbevestiging van een schriftelijke melding al niet binnen 7 dagen bij de inwoner zal zijn	In geval van een melding vindt de schriftelijke bevestiging daarvan onverwijld plaats. In geval van een telefonisch/mondeling contact wordt de inwoner ook nog gewezen op de mogelijkheid van het indienen van een persoonlijk plan. Eerder werd met de ontvangstbevestiging van de melding ook een opzet voor een persoonlijk plan meegestuurd. Deze handelwijze riep echter vooral vragen op, omdat sommige inwoners dachten dat het verplicht was een persoonlijk plan in te dienen. Het gaat er naar het college om dat de inwoner goed wordt geïnformeerd en daadwerkelijk in de gelegenheid wordt gesteld om een persoonlijk plan in te dienen. Dat is ook de praktijk. Tussen de melding en de feitelijke start van het onderzoek zit in de regel voldoende tijd om een persoonlijk plan op te stellen, als de inwoner hiervan gebruik wenst te maken.
4	§ 3.2.4	De vierde alinea geeft een opsomming van de onderwerpen die in het gesprek in ieder geval aan de orde komen. Daarbij wordt niet het persoonlijk plan genoemd dat een inwoner kan en mag indienen met zijn ideeën over de hulpvraag en de oplossing daarvan. ☐ De ArSD adviseert toe te voegen: “- een eventueel door de inwoner ingediend persoonlijk plan, binnen 7 dagen na de melding in te dienen.”	Het persoonlijk plan is reeds in de opsomming opgenomen. Onder het derde gedachtestreepje wordt vermeld: <i>“een eventueel door de inwoner ingediend persoonlijk plan”</i>
4	§ 3.2.5	Derde alinea: ook als een inwoner een vertegenwoordiger heeft is het zeker gelet op het bevorderen van de eigen regie gebruik het verslag altijd naar de inwoner te sturen. ☐ De ArSD adviseert dit duidelijk weer te geven: de inwoner en/of diens vertegenwoordiger.	Akkoord, tekst conform advies.
4	§ 3.3	In de 4 ^e alinea staat: “De precieze invulling van de voorziening is veelal een zaak tussen de leverancier/zorgverlener en de inwoner.” Houdt de gemeente hierbij de regie en de controle of aan de verwachting wordt voldaan? Het is geen goed idee de inwoner op deze manier in een afhankelijke positie te plaatsen, dus wel de kwaliteitseisen noemen. Dat is in overeenstemming met eigen regie en zelfredzaamheid bevorderen en analoog aan wat bij het verstrekken van een PGB wordt gesteld.	De gemeente toetst of met de gevraagde voorziening het beoogde resultaat kan worden bereikt. Daarbij past een zekere beoordelings- en handelingsvrijheid van betrokken partijen om tot het resultaat te komen.

		☐ Aan de alinea toevoegen: Wel moet aan de kwaliteitseisen worden voldaan zoals die zijn genoemd in art 20 van de Verordening Wmo 2018.	Akkoord, tekst conform advies.
4	§ 3.4	In dit artikel wordt aangegeven dat het verwerken van de persoonsgegevens van de inwoner, huisgenoten, mantelzorger en sociale netwerk zonder toestemming van de betrokkenen is toegestaan. Dat geldt echter niet voor gegevens over de gezondheid van deze personen. Weliswaar zijn dat volgens de AVG bijzondere persoonsgegevens, maar het geheel wordt makkelijker begrepen door de inwoner (en dat is toch de bedoeling van dit stuk) als uitdrukkelijk wordt genoemd wat nu wel en niet zonder toestemming van betrokkenen mag worden verwerkt. Een simpele verwijzing naar de AVG en Wmo hoofdstuk 5 voldoet hier niet. ☐ De ArSD adviseert om in een schema of in een bijlage op te nemen welke informatie wel en niet zonder instemming van de betrokkene(n) mag worden verwerkt.	De paragraaf over privacy bevat een korte uitleg over de verwerking van gegevens en de grondslag waarop dit gebeurt. Naar het oordeel van het college voert het te ver om het onderwerp privacy in deze beleidsregels uit te diepen. Voor meer informatie over privacy kan de inwoner terecht op de website van de gemeente. Een zinsnede hierover wordt opgenomen in de laatste zin van deze paragraaf. In dat kader is het goed te vermelden dat binnen het sociaal domein wordt gewerkt aan privacy verklaringen op onderwerp niveau. Zo komt er ook een privacyverklaring omtrent de Wmo. Voor de volledigheid wordt nog opgemerkt dat gegevens over gezondheid ook mogen verwerkt (opname in dossier) voor zover dit noodzakelijk is voor de beoordeling van de ondersteuningsvraag. Zie hiervoor artikel 5.1.1 lid 1 Wmo 2015.
4/5	H. 4	Bij punt 7 staat: “De overwegingen van de gemeente zijn voor de inwoner kenbaar.” Dit is geen B1 taalgebruik. ☐ Kenbaar vervangen door “bekend”. Bij punt 12 staat: “een woonvoorziening is tot slot niet aan de orde in geval de inwoner voor het eerst zelfstandig gaat wonen”. Dit zou betekenen dat een jongere met een beperking die zoals algemeen gebruikelijk is voor jongeren op enig moment zelfstandig wil gaan wonen, geen gebruik zou kunnen maken van een vergoeding voor woningaanpassing. Door als weigeringsgrond op te nemen: “voor het eerst zelfstandig gaan wonen”, wordt niet gekeken naar de persoonskenmerken en omstandigheden van de individuele inwoner. ☐ De ArSD adviseert de zinsnede “...in geval de inwoner voor het eerst zelfstandig gaat wonen of...” te schrappen.	Akkoord, tekst conform advies. De tekst is aangepast overeenkomstig het bepaalde in artikel 9 lid 3 van de Verordening. Er wordt geen pgb voor de kosten van een verhuizing verstrekt in geval de inwoner voor het eerst zelfstandig gaat wonen. Een noodzakelijke woningaanpassing is, gesteld dat er geen volledig op de beperkingen van de inwoner toegeruste woning binnen redelijke termijn beschikbaar is, wel mogelijk. Dan gaat het immers om extra bijzondere kosten die de betreffende inwoner heeft ten opzichte van een persoon zonder beperkingen
5	§ 5.3	Eerste alinea bij e. staat: “...niet ziet op...” Dit is juristentaal. ☐ Vervangen door: “...gaat niet over...” 4° alinea bij b. staat: “... andere vormen van zorg en ondersteuning...” Echter het gaat bij zorg en ondersteuning inkopen niet speciaal om andere zorg en ondersteuning, maar net als bij een maatwerkvoorziening over de benodigde zorg en ondersteuning. De zorg en ondersteuning kan door andere dan door gebruikelijke aanbieders en op een iets andere aan de persoonlijke behoeften van een inwoner aangepaste manier worden gegeven, maar moet verder voldoen aan alle eisen die aan een maatwerkvoorziening worden gesteld. ☐ “...andere...” vervangen door “...benodigde...”.	Akkoord, tekst conform advies (met omkering volgorde woorden) Bedoeld wordt dat, net als bij maatwerkvoorzieningen in natura, er sprake moet zijn van afstemming van de verschillende vormen van ondersteuning. Daar wordt dus ook bij de toekenning van een pgb op gelet. Tekst behoeft daarom niet te worden aangepast.

		<i>Hoogte PGB</i>, derde alinea, derde zin: “De inwoner is in die gevallen veelal niet in staat om regie over zijn leven te voeren.” Begeleiding wordt in de Wlz art 1.1.1 gedefinieerd als: “activiteiten waarmee een persoon wordt ondersteund bij het uitvoeren van algemene dagelijkse levensverrichtingen en bij het aanbrengen en behouden van structuur in en regie over het persoonlijk leven;” Dus alleen als voor het onderdeel regie over eigen leven begeleiding nodig is, is het mogelijk dat een gezinslid dat niet kan geven. ☐ Zin wijzigen in: “De inwoner is in sommige gevallen niet in staat om regie over zijn leven te voeren.” <i>Hoogte PGB</i>, vierde alinea, laatste zin: “Zoals eerder aangegeven geldt in geval van niet professionele ondersteuning het toepasselijke minimumuurloon.” Maar dan wordt zoals eerder ook is aangegeven in de beleidsregels voorbijgegaan aan werkervaring. De overheid streeft naar waardering van werkervaring. Zie ook op de site van het UWV. ☐ Aan de zin toevoegen: “..., en houdt daarbij rekening met (werk)ervaring en een eventueel hoger uurloon dan het minimumloon.”	De tekst wordt als volgt aangepast (cursief): “De beloning van het sociale netwerk dient in elk geval beperkt te blijven tot die gevallen waarbij de ondersteuning de gebruikelijke hulp overstijgt en deze aantoonbaar tot betere en effectievere ondersteuning leidt en aantoonbaar doelmatiger is (toelichting bij artikel 11 Wmo-verordening). Dit laatste is zeker in geval van begeleiding een precare zaak, <i>wanneer de inwoner niet in staat is om regie over zijn leven te voeren.</i>” In geval van ondersteuning vanuit het sociale netwerk maakt de Verordening onderscheid tussen professionele en niet professionele ondersteuning. Daaraan is het tarief gerelateerd. Een commercieel tarief is alleen aan de orde als de betrokkene aan de gestelde kwaliteitseisen voldoet zoals een relevante opleiding. Het vereiste opleidingsniveau kan ook worden aangetoond door middel van specifieke werkervaring. (Werk)ervaring an sich is echter geen apart criterium voor de bepaling van de hoogte van de vergoeding.
5	H. 7, inl.	De Adviesraad wijdt met nadruk op wat in het advies onder Algemeen is vermeld. Omdat in dit hoofdstuk toch nog wat beleidsmatige opmerkingen voorkomen, volgen hierna wat opmerkingen en adviezen ten aanzien van in hoofdstuk 7 vermelde zaken. Daarnaast merkt de ArSD op dat in de lijst (bij bijvoorbeeld de rolstoelen en scootmobielen) allerlei verboden en geboden en verwachtingen ten aanzien van het gebruik zijn. Dan is het dus geen maatwerk meer en wordt de eigenkracht, zelfredzaamheid en eigen regie en daarmee participatie ingeperkt. In de inleiding van hoofdstuk 7 mist de adviesraad een duidelijke opmerking dat voorzieningen die niet in de lijsten staan ook mogelijk zijn. ☐ Toevoegen aan eerste alinea: “Wanneer blijkt dat een inwoner een andere passende voorziening nodig heeft (maatwerk!) zal die worden verstrekt.”	Het college volgt de zienswijze van de Adviesraad niet dat het stellen van gebruikseisen en het leveren van maatwerk niet verenigbaar met elkaar zijn. Uiteraard geldt als voorwaarde dat de eisen redelijk zijn en een normaal gebruik van de voorziening niet in de weg staan. Van de inwoner mag wel worden verlangd dat hij als ‘goed huisvader’ met de voorziening omgaat. De gebruikseisen sluiten hierbij aan. Uit de inleiding van hoofdstuk 7 volgt dat het om een niet limitatieve opsomming van maatwerkvoorzieningen gaat. Het advies van de Adviesraad om dit nog explicieter te maken, volgt het college op. Daarbij wenst het college nog wel te benadrukken dat ook de in hoofdstuk 7 opgenomen voorzieningen echte maatwerkvoorzieningen betreffen (geen onderverdeling in gradaties o.i.d.). Akkoord, tekst conform advies met uitzondering van ‘(maatwerk!)’.
6	§ 7.1	Bij <i>Algemeen</i>, eerste zin staat: “De Wmo 2015 is erop gericht om mensen zo lang mogelijk zelfstandig te laten wonen.” Dit is niet volledig; het gaat om zo lang mogelijk zelfstandig en <u>in de eigen omgeving</u>. Daar hebben mensen hun sociale contacten, hun sociale netwerk. Moet iemand daar weg dan heeft hij meer hulp nodig. Het is dus zeer onverstandig om mensen op deze manier ongelukkig en afhankelijk van onbekenden te maken. Het maakt ook eenzaam, bijvoorbeeld als iemand dan	De tekst is reeds eerder aangepast naar aanleiding van het vooroverleg met de Adviesraad. Er staat nu: “De Wmo 2015 is erop gericht om mensen zo lang mogelijk zelfstandig en in hun leefomgeving te laten wonen.”

	niet durft toe te geven dat het niet meer gaat (want dan komt er een vreemde) ☐ Toevoegen aan eerste zin: "...en in hun eigen omgeving". Bij <i>Algemeen gebruikelijke woonvoorzieningen</i> staat "verwijderen lavet" en "verwijderen bad". Volgens een uitspraak van de Centrale Raad van Beroep (badkameruitspraak) is dit een woningaanpassing die door persoonlijke omstandigheden nodig kan zijn. Op voorhand is niet uit te sluiten dat de voorziening verstrekt kan worden. (het geeft meteen de beperking van een lijst aan). ☐ Lavet en bad uit lijst verwijderen. Bij <i>D. Verhuizing</i> wordt een maximumbedrag genoemd van 2500,00 €. Het PGB hoort gerelateerd te zijn aan de maatwerkvoorziening; het hangt van de werkelijke kosten van een verhuizing naar een passende woning af (en let daarbij ook op aspecten als restschuld van een koopwoning na verkoop, eventuele tijdelijke dubbele woonlasten, enz). ☐ Een maximum van 2500,00 € voor een verhuizing stellen is zowel voor ZIN als PGB niet opportuun (ECLI:NL:RBOVE:2017:2975).	Toevoeging heeft reeds plaatsgevonden. De Centrale Raad van Beroep heeft zich in een uitspraak van 19 november 2019 uitgelaten over de vraag welke criteria aan een algemeen gebruikelijke voorziening worden gesteld (ECLI:NL:CRVB:2019:3535). In de betreffende situatie ging het toevallig ook om een renovatie van de badkamer, bestaande uit o.m. een verwijdering van een ligbad en de realisatie van een inloophdouche. In deze situatie heeft de CRvB geoordeeld dat de renovatie niet als algemeen gebruikelijk kon worden beschouwd. Niet onbelangrijk acht het college de volgende overweging van de Raad: <i>"Hiermee is het college voorbijgegaan aan de hiervoor vermelde voorwaarde dat een voorziening financieel kan worden gedragen met een inkomen op minimumniveau. Met een inkomen op minimumniveau zal een woningaanpassing als de onderhavige, die bestaat uit het vervangen van een ligbad door een douche en onweersproken € 6.500,- kost, niet financieel kunnen worden gedragen. Dit betekent dat de door betrokkene aangevraagde woningaanpassing niet als algemeen gebruikelijk kan worden aangemerkt."</i> Dure renovaties kunnen, daargelaten achterstallig onderhoud, niet snel als algemeen gebruikelijk worden gezien. Een renovatie bestaande uit de verwijdering van een bad en de realisatie van een inloophdouche kan echter tegen aanzienlijk lagere kosten dan € 6.500,- gerealiseerd worden. Gezien de contractuele afspraken met aannemers kan de aanpassing voor minder dan € 3.000,- plaatsvinden. Het is niet ongebruikelijk dat inwoners, ook zonder beperkingen, mede vanuit het oogpunt van veilig en adequaat wonen een bad vervullen voor een inloophdouche. Het college ziet geen aanleiding om de lijst met algemeen gebruikelijke voorzieningen aan te passen. De beleidsregels bieden bovendien ruimte om een maatwerkvoorziening alsnog te verstrekken, indien het de inwoner aan middelen ontbreekt. De voorziening inzake verhuiskosten betreft een tegemoetkoming in de kosten. Er geldt geen eigen bijdrage. Deze tegemoetkoming behoeft niet kostendekkend te zijn, maar moet wel een passende bijdrage leveren aan het verminderen of wegnemen van de gevolgen van de beperkingen van de inwoner inzake zelfredzaamheid en participatie (artikel 2.3.5 lid 3 Wmo 2015). Een verhuiskostenvergoeding van max. € 2500,- zoals in de Verordening vermeld, voldoet hier naar het van het college aan. Zie hiervoor tevens de uitspraak van de CRvB van 6 november 2019
--	---	--

			(CRvB 6-11-2019, ECLI:NL:CRVB:2019:3610).
6	§ 7.2	<i>B. Scootmobiel</i>, tweede regel: “ziet in” is juristentaal. ☐ Vervangen door: “wordt meestal gebruikt voor”. ☐ Overigens is een scootmobiel van oudsher ook een fietsvervanging. De ermee af te leggen afstand en de keuze van het model wordt bepaald door de persoonlijke omstandigheden van een inwoner.	Akkoord, tekst conform advies Deze stelling wordt door het college niet betwist, maar is geen aanleiding om de tekst van de beleidsregels aan te passen.
6	§ 7.4	<i>Gebruikelijke hulp</i>. Hier wordt een overzicht gegeven van wat onder gebruikelijke hulp van huisgenoten wordt verstaan. Maar eerder werd in de beleidsregels verwezen naar de lijst van het CIZ. Zie noot 2. ☐ De ArSD adviseert hier eenduidig mee om te gaan. <i>Sociaal netwerk</i> derde aandachtsstreepje: behoort de robotstofzuiger tot het sociale netwerk? Of is het de bedoeling dat het sociaal netwerk die robotstofzuiger verschaft. In ieder geval: een robot praat en knuffelt niet. En veel huizen zijn er niet geschikt voor.	Het college neemt dit advies ter harte. Door het CIZ zijn meerdere richtlijnen uitgevaardigd. Dit kan tot verwarring leiden. Daarom wordt nu volstaan met een algemene verwijzing naar de richtlijnen. Het gaat hier slechts om voorbeelden, waarbij creatieve oplossingen ook niet geschuwd behoeven te worden. Om dit nog te verduidelijken is de betreffende tekst als volgt aangepast: - “terbeschikkingstelling van praktische gebruiksmiddelen, zoals een robotstofzuiger.”
6	§ 7.6	De definitie van Begeleiding wordt gegeven zoals die in de Wmo 2015 art 1.1.1 staat. Maar in hetzelfde artikel staat ook wat bedoeld wordt met de in de definitie van begeleiding voorkomende woorden zelfredzaamheid, namelijk “in staat zijn tot het uitvoeren van de noodzakelijke algemene dagelijkse levensverrichtingen en het voeren van een gestructureerd huishouden” en participatie, namelijk: deelnemen aan het maatschappelijke verkeer. ☐ De uitwerking van begeleiding zoals die in de volgende alinea van de beleidsregels wordt gegeven is niet volledig.	Bij de opsomming van de onderwerpen inzake begeleiding is het ‘voeren van een gestructureerd huishouden’ toegevoegd.
7	H. 8	Bij <i>Algemeen</i>, derde alinea staat: “Tevens is laagdrempelige mantelzorgondersteuning via Versa Welzijn beschikbaar.” ☐ Onduidelijk is voor de ArSD en waarschijnlijk ook voor de inwoners of het hier een algemene voorziening betreft. Graag verduidelijking. Bij <i>Mantelzorgwaardering</i> staat in de eerste alinea genoemd dat een bedrag van 150 € per kalenderjaar wordt verstrekt. In de nadere regel horend bij de Verordening art 24 wordt in de toelichting uitgewerkt, dat het om 150 € per kalenderjaar per inwoner gaat en dat de inwoner dit bedrag over meerdere mantelzorgers mag verdelen. Verwijzen van het ene artikel naar het andere is niet duidelijk gebleken. ☐ De ArSD adviseert ten behoeve van inwoner en Sociaal Plein verduidelijking door aan te geven wat nu precies de bedoeling is (bijvoorbeeld: aanvullen	Het betreft hier een algemene voorziening. Ter verduidelijk is de tekst aangepast. Deze luidt nu: “<i>Tevens is mantelzorgondersteuning via Versa Welzijn beschikbaar. Denk daarbij aan emotionele ondersteuning, advies over combineren werk/school en zorg, het aanleren van praktische vaardigheden en bijeenkomsten met lotgenoten. Voor meer informatie: https://www.versawelzijn.nl/mantelzorgers/ondersteuning</i>” De beleidsregels in hoofdstuk 8 inzake mantelzorgwaardering komen in de plaats van de bestaande nadere regeling. In materiële zin wordt echter geen wijziging van beleid beoogd. Het advies van de Adviesraad wordt opgevolgd. De betreffende alinea in de beleidsregels komt te luiden: “<i>De mantelzorgwaardering in Hilversum bestaat uit een geldbedrag c.q. op geld waardeerbare attentie ter hoogte van € 150,00 per kalenderjaar per inwoner met mantelzorg. Als een inwoner</i>

		met "... Aanvullen : per inwoner. De inwoner kan dit verdelen over eventuele meerdere mantelzorgers") of bij andere uitleg de nadere regeling aan te passen.	<i>meerdere mantelzorgers heeft, mag de inwoner dit bedrag ook onder hen verdelen."</i>
7	H. 10	□ De ArSD adviseert ook op te nemen dat klachten altijd ook aan het Sociaal Plein worden doorgegeven en bijgehouden en bij het Sociaal Plein worden bijgehouden. □ Dit is ook belangrijk waar het een klacht betreft met betrekking tot een algemene voorziening waarnaar is verwezen door het Sociaal Plein en die daarmee niet bij het Regionaal Klachtenmeldpunt behandeld kan worden. Het Sociaal plein krijgt daarmee ook beter zicht op de inwonerstevredenheid over de uitvoering van de ondersteuning vanuit de algemene voorzieningen	Jaarlijks wordt door de regio gerapporteerd over de inwonerstevredenheid. In de 'Monitor Sociaal Domein' worden ook de klachten (aantallen, uitkomsten) opgenomen die zijn binnengekomen bij het klachtenmeldpunt. Belangrijke aanbieders van algemene voorzieningen zoals Versa Welzijn en MEE beschikken over een eigen klachtenregeling met ook een externe klachtencommissie. Vanuit de rechtsrelatie vinden tussen partijen en de gemeente ook periodiek gesprekken plaats over de kwantiteit en kwaliteit van dienstverlening. Het college onderstreept het belang van goede monitoring van de kwaliteit van ondersteuning aan inwoners en de inwonerstevredenheid. Deze beleidsregels zijn naar het oordeel van het college echter niet de plaats om nadere afspraken en werkwijzen hierover vast te leggen.

Alvorens de Beleidsregels maatschappelijke ondersteuning Hilversum 2020 met inachtneming van het bovenstaande vast te stellen, wordt eerst de Commissie Zorg & Samenleving in de gelegenheid gesteld advies uit te brengen. Na vaststelling van de beleidsregels zullen de stukken worden gepubliceerd.

Hoogachtend,

Burgemeester en wethouders van Hilversum,
de gemeentesecretaris,

de burgemeester,

D. Emmer

P.I. Broertjes